

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

Indførsel af Æg og Ægprodukter til det høje Folketing.

Forslagets Formaal er at indføre Kvalitetsbetaling for Æg, saaledes som man har det for en Række andre Landbrugsprodukter. Naar dette foreslaas indført, er det baade af Hensyn til Konkurrencen paa de udenlandske Markeder saavel som af Hensyn til Forbrugerne herhjemme.

I § 1, hvori Hovedbestemmelserne findes, fastslaas det, at Æg i Fremtiden skal betales efter Kvalitet, og det foreslaas gennemført derved, at sekunda Æg skal betales med en lavere Pris, end gode Æg betales med, og denne forskellige Betaling skal føres igennem ogsaa over for Producenterne, da Erfaringerne viser, at dersom det ikke sker, saa faar man ikke denne Forskel frem i tilstrækkelig Grad. Den Forskelspris eller Underpris, hvad man vil kalde den, der skal være for sekunda Æg, skal fastsættes af Ministeren efter Indstilling af et Udvalg, og i § 1, Stk. 7, kan man se, hvem der skal være Medlemmer af dette Udvalg.

I § 2 findes Reglerne for Salg af danske Æg til Hjemmemarkedet, i § 3 Reglerne for Udførsel af danske Æg, i § 4 Reglerne om Lokaler for Æg og i § 5 Reglerne om Indførselen af Æg m. m.

Den Kontrol, der skal føres for at faa denne Kvalitetsbehandling gennemført, bliver naturligvis temmelig vidtgaaende, og Erfaringerne i andre Lande viser, at det er ikke helt billige Foranstaltninger. Man mener dog, at man herhjemme kan gøre det billigere end f. Eks. i Irland, hvor man er naaet meget vidt i Retning af Kontrol, men ogsaa har opnaaet udmærkede Resultater. Til Dækning af Udgifterne ved Kontrollen foreslaas afkrævet Afgifter af de handlende, der faar Autorisation, enten til Handel paa Hjemmemarkedet eller til Udførsel eller Indførsel.

I § 8 findes nogle Bestemmelser, som ikke tidligere har været i Lovgivningen om Æg. Det siges her, at

„Ministeren for Landbrug og Fiskeri kan efter Forhandling med et af ham nedsat Udvalg fastsætte Bestemmelser om Kontrol med det Avlsmateriale, hvorfra de af Rugerierne anvendte Æg hidrører, og paalægge Rugerierne en i Forhold til Produktionens Størrelse fastsat Afgift.“

Man har altsaa ment, det vilde være rigtigt, saadan som Udviklingen har formet sig, at der gives Ministeren en Bemyndigelse til at gennemføre en Kontrol med Rugerier. Det er jo efterhaanden blevet saaledes, at det faktisk er dem, der har overtaget Leve-

ringen af næsten alle de Kyllinger, der kommer frem her i Landet. Lovforslaget er udarbejdet efter Indstilling fra et Udvalg, bestaaende af Repræsentanter for Danmarks Fjerkræavlforening, Landbrugsraadet, De samvirkende Husmandsforeninger, De samvirkende Landboforeninger, Foreningen af danske Ægeksporthører, Dansk Andels Ægexport, Landbrugsministeriets Ægeksporthører og Statens Husholdningsraad. Man vil altsaa se, at alle som er interesserede i Spørgsmaalet, har været med til at udarbejde de her foreslaaede Regler. Samtidig har man benyttet Lejligheden til at samle i Lovforslaget en Række Lovbestemmelser, der nu findes spredt i forskellige Love om Æg, saa at Lovgivningen altsaa fremtidig bliver meget mere overskuelig for dem, der har med disse Problemer at gøre.

Lovforslaget er vedtaget med stort Flertal i Landstinget, og jeg anbefaler det til Vedtagelse i det høje Folketing.

M. F. Mortensen: Efter denne udførlige Redegørelse for Lovforslaget af den højtærede Landbrugsminister, og efter at Lovforslaget har været undergivet en grundig Udvalgsbehandling i Landstinget, er der ingen Anledning for mig til at komme med videre Bemærkninger. Desuden er Lovforslaget, som ogsaa den højtærede Minister nævnte, udarbejdet af et Udvalg, hvor baade Fjerkræavlerne, Fjerkræhandlerne og Forbrugerne — nemlig gennem Statens Husholdningsraad — har været repræsenteret. Det Fremskridt, som Lovforslaget tilsigter: Kontrol med den Vare, som kommer fra Forbrugerne, maa hilses med Glæde, og jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det foreligger.

Simonsen: Det maa hilses med Tilfredshed, at der nu bliver gjort et Forsøg paa gennem en Udvidelse af de gældende Bestemmelser om Forhandling af Æg at bringe en bedre og en mere ensartet Kvalitet af Æg frem paa Markedet. Vore Ægs Renommé er der vist ikke noget i Vejen med, men alligevel bør man naturligvis gøre alt, hvad der kan gøres, for at forbedre Kvaliteten. Der er jo i England en meget betydelig Prisforskel mellem engelske og irske Æg paa den ene Side og danske og for Resten ogsaa hollandske og andre Landes Æg paa den anden Side, og selv om det vel ikke kan lykkes at opnaa en Pris, der er paa Højde med de engelske Æg, og selv om jeg synes, at vor ellers udmærkede Statskonsulent Sørensen i London tillægger en Lovs Gen-